

населені пункти мало комп'ютеризовані. Наприклад, відомо, що зерно входить у перелік товарів, які торгуються на біржових торгах. Фермер при цьому виходить на біржу, користуючись послугами брокера. Біржові торги проходять в онлайн-режимі. Для того, щоб відстежити рух партії виставленого на продаж зерна, аграрію слід розбиратися в Інтернет-технологіях. Окрім цього, на спеціалізованих електронних порталах сільгоспвиробники можуть знайти багато необхідної і корисної інформації (динаміка цін на продукцію, пропозиції потенційних покупців, послуги, прогноз погоди тощо).

Окремої уваги заслуговує аналіз поняття геоінформаційних систем (ГІС), які використовуються в сільському господарстві. Потенціал росту нових ГІС і технологій в даний час невичерпний. Геоінформаційна система призначена для збору, зберігання, аналізу та графічної візуалізації просторових даних і пов'язаної з ними інформації про представлених в ГІС об'єктах. ГІС-технологія по суті об'єднує в собі цифрову обробку зображень, машинну графіку з технологією баз даних, що дозволяє виконувати широкий спектр дій, пов'язаних з отриманням, обробкою, зберіганням і аналізом інформації. Такі технології відрізняються високою гнучкістю й доступністю для різних фахівців.

Отже створення системи інформаційної підтримки аграрних підприємств на основі сучасних комп'ютерних технологій є найбільш перспективним завданням. Основними етапами вирішення цієї проблеми є: комп'ютеризація фермерських господарств і підвищення кваліфікації фермерів, створення системної бази, а у перспективі – формування єдиного інформаційного простору агробізнесу. Інформаційна складова у процесах управління аграрними підприємствами і прийняття рішень ставатиме дедалі вагомішою, а вимоги до неї постійно зростатимуть.

Література

- 1. Горьовий В.П. Фермерство України: теорія, методологія, практика. Монографія / В.П. Горьовий. – К.: ННЦ ІАЕ, 2007. – 540 с.*
- 2. Гафіяк А.М. Вимоги до розробки сучасних геоінформаційних систем / А.М. Гафіяк, О.В. Фінагіна // Економіка і регіон: наук. вісн. – Полтава: ПолНТУ, 2012. – №5(23). – С. 81-85.*
- 3. Інформаційні системи. Сучасні інформаційні системи [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://ua.textreferat.com/referat-7738-1.html>.*
- 4. Покровская С.Ф. Информационные технологии в сельском хозяйстве: обзор.информ. / С.Ф. Покровская. Центр информации и технико-экономических исследований АПК. – М., 2010. – 78 с.*

УДК 004.9: 338.1

*А.М. Гафіяк, к.е.н., доцент,
О.С. Масич, студентка, 401-ТН
Полтавський національний технічний
університет імені Юрія Кондратюка*

ОСОБЛИВОСТІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ЯК СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ

Інформатизація підприємств виступає одним з основних чинників модернізації економіки на ринкових засадах і важливою умовою інтеграції України у світове співтовариство. Можливість формалізації процесу оцінки якості послуг підприємства визначає доцільність використання інформаційно-комунікаційних технологій. Для вирішення багатьох завдань дуже важливо оперативно в інтерактивному режимі збирати, зберігати та

обробляти великі обсяги даних, виконувати складні логіко-математичні операції і наочно інтерпретувати їх.

Інформаційна система – сукупність організаційних і технічних засобів для збереження та обробки інформації з метою забезпечення інформаційних потреб користувачів. Інформаційна система — комунікаційна система, що забезпечує збирання, пошук, оброблення та пересилання інформації.

Серед показників ефективності забезпечення та використання інформаційних ресурсів слід проаналізувати головні: кількість документів, що припадає на один структурний підрозділ; кількість документів, що припадає на одного робітника управління; коефіцієнт активного використання інформації; коефіцієнт виконання характеризує ступінь виконання документів; коефіцієнт оборотності інформаційних матеріалів; коефіцієнт раціональності управлінської документації; рівень інформаційного навантаження.

Інформаційна система, як система управління, тісно пов'язується, як з системами збереження та видачі інформації, так і з іншими - з системами, що забезпечують обмін інформацією в процесі управління. Вона охоплює сукупність засобів та методів, що дозволяють користувачу збирати, зберігати, передавати і обробляти відібрану інформацію. Інформаційні системи існують з моменту появи суспільства, оскільки на кожній стадії його розвитку існує потреба в управлінні. Місією інформаційної системи є виробництво потрібної для організації інформації, потрібної для ефективного управління всіма її ресурсами, створення інформаційного та технічного середовища для управління її діяльністю.

В будь-якій інформаційній системі управління вирішуються задачі трьох типів: задачі оцінки ситуації (деколи їх називають задачами розпізнавання образів); задачі перетворення опису ситуації (розрахункові задачі, задачі моделювання); задачі прийняття рішень (в тому числі і оптимізаційні).

Інформаційні системи включають в себе: технічні засоби обробки даних, програмне забезпечення і відповідний персонал. Чотири складові частини утворюють внутрішню інформаційну основу: засоби фіксації і збору інформації; засоби передачі відповідних даних та повідомлень; засоби збереження інформації; засоби аналізу, обробки і представлення інформації.

Основними факторами, які впливають на впровадження інформаційних систем, є потреби організацій та користувачів, а також наявність відповідних засобів для їх формування. Найсуттєвіше на розвиток інформаційних систем вплинули досягнення в галузі комп'ютерної техніки та телекомунікаційних мереж.

Для сучасних умов характерне застосування високоефективних систем інформації, що ґрунтуються на використанні найновіших інформаційних технологій. Інформація, особливо її автоматизована обробка, і тепер залишається важливим фактором підвищення ефективності діяльності будь-якої організації. Важливу роль у використанні інформації відіграють способи її реєстрації, обробки, нагромадження і передачі; систематизоване збереження інформації і її видача в потрібній формі; виробництво нової числової, графічної та іншої інформації.

Розробка інформаційної системи, як правило, виконується для цілком певної організації. Особливості предметної діяльності організації, безумовно,

впливають на структуру інформаційної системи, але в той же час структури різних організацій в цілому схожі між собою. Кожна організація, незалежна від роду її діяльності, складається з ряду підрозділів, які безпосередньо здійснюють той чи інший вид діяльності і ця ситуація справедлива практично для всіх організацій, яким би видом діяльності вони не займалися.

Література

1. *Інформаційна система* [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://uk.wikipedia.org/wiki/Інформаційна_система
2. Гафіяк А.М. *Методологічні основи розвитку інформаційних систем та технологій на підприємстві* / А.М. Гафіяк, О.В. Фінагіна // *Економіка і регіон: наук. вісн.* – Полтава: ПолНТУ, 2010. – №3(23). – С – 111-114.
3. Пархоменко В.Д. *Інформаційна аналітика у сфері науково-технічної діяльності: Монографія* / В.Д. Пархоменко, О.В. Пархоменко. - К.: УкрІНТЕІ, 2006. - 224 с.

УДК 004.9: 338.1

*А.М.Гафіяк, к.е.н., доцент,
І.О. Ткаленко, студентка, 401-ТН
Полтавський національний технічний
університет імені Юрія Кондратюка*

МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ АВТОМАТИЗОВАНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ

Розвиток суспільства неможливий без повноцінного представлення інформації для прийняття ефективних обґрунтованих рішень. Спостерігається процес переорієнтації інформаційних систем на задоволення потреб внутрішніх користувачів, яка характеризується недостатнім вивченням та розробкою. Саме звітність як елемент прийняття оперативних, перспективних і стратегічних ефективних рішень є перспективною базою задоволення різноманітних інформаційних потреб користувачів. Разом з тим, формування та представлення звітності є тривалим та об'ємним в інформаційному відношенні процесом. Тому особливого значення набуває покращення забезпечення користувачів різноманітними даними, використання новітніх технологічних засобів у сфері обробки облікової інформації.

Сьогодні, у вік інформації, практично кожна інформаційна система використовує комп'ютерні технології, і тому під інформаційними системами надалі будемо розуміти саме автоматизовані. Характерними рисами інформаційного суспільства є: збільшення ролі інформації і знань в житті суспільства; зростання кількості людей, зайнятих інформаційними технологіями, комунікаціями і виробництвом інформаційних продуктів і послуг, зростання їх частки у валовому внутрішньому продукті; зростання інформатизації та ролі інформаційних технологій в суспільних та господарських відносинах; створення глобального інформаційного простору, який забезпечує ефективну інформаційну взаємодію людей, їх доступ до світових інформаційних ресурсів і задоволення їхніх потреб щодо інформаційних продуктів і послуг. Основними завданнями, від вирішення яких залежить формування єдиного інформаційного простору є розвиток ринку інформації та індустрії інформаційних і телекомунікаційних технологій, які відповідають його потребам, збільшення обсягів інвестицій в цю сферу, створення та активна робота інформаційних підприємств.

Автоматизована інформаційна система – це взаємозв'язана сукупність